

Sygn. akt III Kp 120/13

Postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania

Dnia 31 stycznia 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Mariusz Wiązek

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej – Dariusz Sulikowski

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Okręgowej z dnia 22 stycznia 2013r. (data wpływu) sygn. akt V Ds. 1/13 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **M. M. (1)**

na podstawie art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **23 kwietnia 2013r.** tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 20 sierpnia 2012r., sygn. akt II Kp 500/12 wobec **M. M. (1)**, syna K. i V. z domu C., urodzonego w dniu (...) w K.,

podejrzanego o to, że:

I. w dniu 12 lutego 2012 roku w O., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim wypchnięciu okna w pomieszczeniu S.gimnastycznej (...) przy ul. (...), wszedł do jej wnętrza a następnie ze znajdującej się tam odzieży "zabrał w celu przywłaszczenia portfel skórzany o wartości 100 złotych z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego, dowodu rejestracyjnego sam. V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), prawa jazdy, karty płatniczej (...) i pieniędzmi w kwocie 800 złotych tj. mienie o łącznej wartości 900 złotych na szkodę M. K., następnie z kieszeni spodni M. Z. zabrał w celu przywłaszczenia portfel skórzany o wartości 100 złotych z zawartością pieniędzy w kwocie 20 złotych i dokumentów w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy, karty bankomatowej banku (...) a nadto z kieszeni B. G. zabrał w celu przywłaszczenia pilot z kluczykiem samochodowym, etui z zawartością dokumentów w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy oraz dowodu rejestracyjnego samochodu m-ki B.o nr rej. (...) na nazwisko A. G., po czym wcześniej skradzionym oryginalnym kluczykiem uruchomił pozostawiony w rejonie budynku szkoły w/w samochód m-ki B.o wartości 40.000 złotych, zabierając go w celu krótkotrwałego użycia a następnie porzucił pojazd wraz z dokumentami w stanie niezabezpieczonym, przy czym czynu tego dokonał działając w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 kk. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w okresie od 4 do 10 lipca 2012 roku w O. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z J. K. i W. W. z terenu posesji przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy m-ki A. (...) o nr rej. (...) o wartości 8000 złotych na szkodę K. K. (2),

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

III. w dniu 31 lipca 2012r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami zabrał w celu przywłaszczenia wyroby jubilerskie ze złota o próbie 0,585 w postaci łańcuszków o łącznej wartości 61.652,15 na szkodę G. C.

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

IV. w dniu 1 sierpnia 2012r. w P. woj. (...) na terenie posesji nr (...) w punkcie handlowym podmiotu (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, używając przemocy wobec Anny Spruty groźby użycia przemocy, polegającej na wykorzystaniu wobec pokrzywdzonej, trzymanej w ręku atrapy broni palnej, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 19.164,47 złotych oraz stosował bezpośrednio po dokonanej w opisany sposób kradzieży mienia i w celu utrzymania się w posiadaniu zabranej sumy pieniężnej przemoc polegającą na użyciu wobec pokrzywdzonej substancji powodującej łzawienie, czym działał na szkodę A. S. oraz właściciela punktu handlowego R. -M. M. (2), przy czym zarzucanego czynu dokonał działając w warunkach powrotu do przestępstwa

tj. o czyn z art. 280§ 1kk w zw. z art. 64§ 1 kk

V. w okresie od 2 sierpnia 2012r. w O., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających przekazując Jędrzejowi Kryszkiewiczowi marihuanę o wadze łącznej 2960 gramów pozostawiając ją w dyspozycji J. K. w mieszkaniu przy ul. (...) O., z której to porcje o masie 700 gramów przeznaczone były dla M. G. i J. K., porcja o masie 660 gramów dla M. P., zaś porcja o masie 900 gramów dla M. M. (3), przy czym zarzucanego mu czynu dokonał działając w warunkach powrotu do przestępstwa

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VI. w 20 kwietnia 2012 roku w S., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami dokonał napadu na pracownika salonu jubilerskiego (...) I. Z. w ten sposób, że używając wobec niej siły fizycznej poprzez złapanie jej za szyję i pas, przyciśnięcie do podłogi a także skrępowanie jej rąk, nóg i ust za pomocą taśmy do pakowania doprowadzając ją do stanu bezbronności i następnie zabrał w celu przywłaszczenia z wystawy salonu różnego rodzaju wyroby ze złota w postaci łańcuszków, kolczyków, pierścionków, bransoletek o łącznej wartości 171.033,60 zł czym działał na szkodę D. G., przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa,

tj. czyn z art.280§1k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2012r., sygn. akt II Kp 500/12 Sąd Rejonowy w Oleśnicy zastosował wobec M. M. (1) środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań świadka D. G., zeznań świadka I. Z., zeznań świadka B. S., zeznań świadka A. N., zeznań świadka K. R., zeznań świadka S. R., zeznań świadka Ł. C., zeznań świadka J. K., zeznań świadka K. K. (2), zeznań świadka K. M., wyjaśnień współpodejrzanego M. G., wyjaśnień współpodejrzanego R. K., współpodejrzanego P. D., wyjaśnień współpodejrzanego M. P., wyjaśnienia

współpodejrzanego P. P., wyjaśnień współpodejrzanego W. W. a nadto wyniki oględzin, zabezpieczone dowody rzeczowe, opinia z zakresu badań daktyloskopijnych, a częściowo także wyjaśnienia podejrzanego M. M. (1) wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu. Wobec powyższego zachodzi ogólna podstawa stosowania środków zapobiegawczych opisana w art. 249 § 1 k.p.k.

Nie ustała również obawa mactwa procesowego ze strony podejrzanego oraz nakłaniania przez niego innych osób do złożenia fałszywych zeznań lub nieprawdziwych wyjaśnień. Na obawę tą wskazuje już sam charakter zarzucanych podejrzanemu czynów, które były popełnione, wspólnie i w porozumieniu z innymi dobrze sobie znanymi osobami, które łączą relacje o charakterze towarzyskim i zależności wynikające ze wspólnych przestępczych przedsięwzięć. Co szczególnie istotne, jedna z osób współdziałających w zarzucanym podejrzanemu przestępstwie nadal pomimo prowadzonych czynności nie została zatrzymana. Zważyć należy także na charakter zarzucanego podejrzanemu przestępstwa kwalifikowanego z art. 56 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, który wszak implikuje zależności pomiędzy osobami uczestniczącymi w przestępczym procederze. Nie sposób pominąć też, że z dotychczas zebranych dowodów wynika, iż podejrzany odegrał wiodącą rolę w popełnieniu przestępstw objętych zakresem śledztwa, których miał być pomysłodawcą i organizatorem.

Co więcej – nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – należy zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego M. M. (1) zarzucanych mu czynów, przy uwzględnieniu ich doniosłości i uprzedniej wielokrotnej karalności podejrzanego, który aktualnie pozostaje pod zarzutem popełnienia sześciu przestępstw, w tym w warunkach powrotu do przestępstwa dwóch przestępstw kwalifikowanych z art. 280 § 1 k.k. zagrożonych karą pozbawienia wolności do lat 12 oraz przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, zagrożonego karą pozbawienia wolności do lat 12, uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności do lat o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k. Okoliczność ta, zgodnie z dominującymi aktualnie poglądami judykatury, stanowi, przy spełnieniu warunków, o których mowa w art. 249 § 1 i art. 257 § 1 k.p.k. i przy braku przesłanek negatywnych określonych w art. 259 § 1 i 2 k.p.k. stanowi samodzielną przesłankę szczególną stosowania tego środka zapobiegawczego (por. uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 19 stycznia 2012r., I KZP 18/11, OSNKW 2012/1/1, LEX nr 1102081, Biul.SN 2012/1/12). Grożąca podejrzanemu surowa kara dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż podejrzany przebywając na wolności może ukrywać się przed organami ścigania lub w inny sposób utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne. Podkreślić należy, iż podejrzany przed osadzeniem nie przebywał w miejscu swojego zameldowania, a pomieszkiwał u partnerki oraz w wynajmowanym domu. Niebezpieczeństwo bezprawnego utrudniania przez podejrzanego prowadzonego postępowania jawi się jako realne także, gdy zważy się na okoliczność, iż – nie przesądzając o winie podejrzanego – podejrzany wraz osobami z nim współdziałającymi podjął działania, które miały zapobiec ujawnieniu ich sprawstwa. Wszak na miejsce, w którym dokonano rozboju osoby te przyjechały samochodem, w którym zmieniono tablice rejestracyjne na uprzednio skradzione, nadto po ucieczce z miejsca zdarzenia dokonano spalenia wskazanego pojazdu oraz odzieży. Skoro podejrzany w przeszłości podjął tego rodzaju działania, mające cechy ukrywania śladów przestępstwa, realne jest niebezpieczeństwo, że podejrzany podejmie bezprawne działania utrudniające prowadzone przeciwko niemu postępowanie. Nie bez znaczenia są też właściwości osobiste podejrzanego, osoby wielokrotnie karanej, odbywającej w niedawnej przeszłości długoletnią karę pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec wymienionego izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, a tym samym uniemożliwić podejrzanemu podjęcie jakikolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

W toku śledztwa przeprowadzono liczne czynności procesowe przesłuchano świadków, dokonano oględzin, pozyskano opinie biegłych, dane o karalności, odpisy prawomocnych wyroków, zabezpieczono dowody rzeczowe. Dla prawidłowego zakończenia śledztwa należy kontynuować podjęte czynności. Niezbędne jest w szczególności przesłuchanie kolejnych świadków, uzyskanie opinii biegłego z zakresu daktyloskopii, pozyskanie i dokonanie oględzin akt postępowania dotyczących napadu rabunkowego na sklep jubilerski w O., przeprowadzenie konfrontacji, ustalenie i ujęcie kolejnych osób, które współdziałały w przestępstwach zarzucanych podejrzanemu, wykonanie innych

czynności mających na celu weryfikację wyjaśnień podejrzanych. W zależności od wyników powyższych czynności konieczne może okazać się uzupełnienie stawianych podejrzany zarzutów oraz przeprowadzenie czynności procesowych z ich udziałem, ewentualnie przeprowadzenie kolejnych czynności śledztwa bądź przeprowadzenie czynności zaznajomienia się podejrzanych i ich obrońców z materiałami postępowania przygotowawczego.

Zważyć nadto należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstępnie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. W toku postępowania nie podnoszono żadnych konkretnych okoliczności przemawiających za odstępnie od stosowania tymczasowego aresztowania, co zgodnie z przyjętą linią orzecniczą obciąża stronę która domaga się zastosowania powyższego przepisu (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09). Podkreślić należy, że naturalne jest, iż tymczasowe aresztowanie łączy się z dolegliwością dla osoby, wobec której jest stosowane, jednak odstępnie od tymczasowego aresztowania na podstawie art. 259 § 1 k.p.k. może nastąpić gdy stosowanie go zagraża poważnie i rzeczywiście życiu i zdrowiu aresztowanego lub jego najbliższych, lecz nie wtedy gdy powoduje jakiegokolwiek niewygody (por. postanowienie SN z 30.08.2005r., WZ 62/2005, OSNKW 2005/1568, postanowienie SA w Katowicach z 16.01.2008r., II AKz 33/08, postanowienie SA we Wrocławiu z 10.12.1997r., II AKz 280/97, KZS 1997/11-12/60, postanowienie SA w Krakowie z 19.10.2006r., AKz 393/06, KZS 2006/11/31).

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mógłby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie.